

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 K 052650 14 Kž
Brčko, 13.02.2015. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog G. L. zv. „L.“ iz B., zbog produženog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH”, broj 33/13), odlučujući o žalbi njegovog branitelja B. S., odvjetnika iz B., izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 052650 13 K od 22.11.2013. godine, nakon javne sjednice žalbenog vijeća održane dana 13.02.2015. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Amele Mustafić, optuženog G. L. i njegovog branitelja B. S., donio je slijedeću

P R E S U D U

I Uvažava se žalba branitelja B. S., odvjetnika iz B. i PREINAČUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 052650 13 K od 22.11.2013. godine, u pogledu pravne kvalifikacije kaznenog djela i izrečene kazne, tako što se kaznenopravne radnje za koje je optuženi G. L. iz B. prvostupanjskom presudom oglašen krivim, pravno kvalificiraju kao kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo ga ovaj sud, temeljem navedene zakonske odredbe i uz primjenu članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.

II U pogledu odluke suda o oduzimanju 3,518 grama opojne droge „cannabis sativa L conoplja“ i oslobađanju od troškova kaznenog postupka prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 052650 13 K od 22.11.2013. godine, optuženi G. L. zv. „L.“ iz B., oglašen je krivim da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinio produženo kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 6., 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine. Temeljem članka 232. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od optuženog je oduzeto 2,746 grama biljne materije Cannabis sativa L conoplja, dok je na temelju članka 188. stavak 4. Zaklona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi oslobođen plaćanje troškova kaznenog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branitelj optuženog G. L. – odvjetnik B. S. iz B. (u daljem tekstu branitelj optuženog), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži i osporenu presudu preinači, tako što će optuženog osloboditi od optužbe zbog nedostatka pouzdanih dokaza da je počinio kazneno djelo za koje je optužen, ili da optuženom izrekne blažu kaznu.

Tužiteljstvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) je podneskom od 28.01.2014. godine, dalo odgovor na žalbu branitelja optuženog, u kojem navodi da se prvostupanjska presuda temelji na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, te da u njenom donošenju prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba kaznenog postupka na koju se neosnovano ukazuje u žalbi branitelja optuženog, pa stoga predlaže da u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbu branitelja optuženog odbije kao neosnovanu i presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 K 052650 13 K od 22.11.2013. godine potvrdi u cijelosti.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 13.02.2015. godine, branitelj optuženog je ostao u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a tužitelj kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu s člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH”, broj 34/13 i 27/14), odnosno u dijelu u kojem se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti u dijelu da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog slijedećih razloga.

Iako se u uvodu žalbe branitelja navodi da prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iz obrazloženja žalbenog osnova „bitna povreda odredaba kaznenog postupka“, izuzev prigovora vezanih uz odsustvo bilo kakvih razloga prvostupanjskog suda zbog kojih

nije prihvatio navode obrane date u završnoj riječi na okolnosti zasnovanosti optužbe na nepouzdanim dokazima, nesumnjivo se može zaključiti da se branitelj obrazlažući ovaj žalbeni osnov u stvari u cijelosti bavi pravilnošću utvrđenog činjeničnog stanja iz kojega je prvostupanjski sud izveo, po mišljenju branitelja, pogrešan zaključak da je optuženi opisanim radnjama počinio produženo kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Unatoč tomu što se u žalbi branitelja na jasan i nedvojben način ne ukazuje u čemu bi se konkretno trebala sastojati bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno što točno izreku prvostupanjske presude čini nerazumljivom ili proturječnom samoj sebi ili razlozima presude, kao i u pogledu kojih činjenica prvostupanjski sud nije dao razloge o odlučnim činjenicama, ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u tom dijelu i nije našao bilo što što bi ukazivalo da je izreka ili obrazloženje prvostupanjske presude obuhvaćeno bilo kojom bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da je žalbu branitelja u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovanu.

S druge strane, neosnovano se u žalbi branitelja optuženog pokušava dovesti u pitanje relevantnost, a time i prihvatljivost, cjelokupnog dokaznog materijala na kome se temelji činjenično stanje utvrđeno tijekom prvostupanjskog postupka. Naime, neosnovano se u točki 1.a) žalbe branitelja optuženog pokušava dovesti u pitanje relevantnost presretnutih telefonskih komunikacija optuženog G. L., tvrdnjama da same te presretnute komunikacije ne predstavljaju dovoljan dokaz da je optuženi u periodu od 21.05. do 12.06.2012. godine stavio u promet oko 230 grama opojne droge marihuana. Ovakve tvrdnje branitelja su neprihvatljive prvo zbog činjenice da i sam branitelj u uvodnoj rečenici točke 1. svoje žalbe ne dovodi u pitanje činjenicu da je optuženi u navedenom periodu ostvarivao učestale komunikacije sa svjedocima optužbe radi prodaje opojne droge „marihuane“, a potom i zbog toga što se zaključak prvostupanjskog suda da se u povodu tih komunikacija radilo o isporuci opojne droge ne temelji isključivo na presretnutim komunikacijama i njihovom sadržaju, nego i na činjenici da je prigodom jedne od tih komunikacija ostvarenih 23.05.2012. godine u Brčkom na lokaciji „B.“ došlo do isporuke 3,518 grama opojne droge marihuana kupcima C. I. i M. A.. U tom kontekstu nije od značaja činjenica da je optuženi G. L. u društvu N. S., G. R. i D. T., odbacio opojnu drogu koju je po dogovoru donio na lokaciju „B.“ u Brčkom, zbog toga što su ih djelatnici Policije Brčko distrikta BiH presreli uoči same isporuke, jer se iz presretnute telefonske komunikacije optuženog G. L. sa svjedokinjom C. I. (od 23.05.2012. godine u 17.12.20 sati) nesumnjivo može zaključiti da je upravo optuženi na zahtjev C. I. u to vrijeme radi prodaje sa sobom ponio 3,518 grama opojne droge „marihuana“.

Iako se žalbom branitelja u točki 1.b) opravdano ukazuje na nepouzdanost činjenice vezane uz količinu od 230 grama opojne droge marihuana, čija prodaja se optuženom stavlja na teret, valja naglasiti da se samo zbog toga ne može smatrati da izreka prvostupanjske presude ne sadrži objektivne elemente kaznenog djela iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i da pouzdano utvrđivanje točne količine opojne droge koju je optuženi u spornom periodu stavio u promet nužno za pravilno odmjeravanje kazne optuženom. Naime, količina opojne droge ne predstavlja bitan element zakonskog obilježja

kaznenog djela iz članka 232. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da ona nije od značaja niti za postojanje osnovnog oblika, a niti za postojanje kvalificiranog (stavak 2.) ili privilegiranog oblika (stavak 3.) tog kaznenog djela. Međutim, zbog pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica, a time i moguće količine opojne droge koju je optuženi stavio u promet, uputno je da se u činjenični supstrat unese upravo ona količina koju je na temelju provedenih dokaza moguće pouzdano utvrditi, upravo iz razloga na koji u žalbi ukazuje i branitelj, a to je da od količine prodaje opojne droge u znatnoj mjeri ovisi i visina kazne na koju će optuženi biti osuđen.

U konkretnom slučaju se u izreci prvostupanjske presude govori o količini od „oko 230 grama“, što je po ocjeni ovog suda prihvatljiv način određivosti ukupne količine opojne droge koju je optuženi stavio u promet u periodu za koji se tereti, jer se tolika količina (okvirna) opojne droge može dovesti u realnu korelaciju sa brojem presretnutih komunikacija optuženog iz kojih se nesumnjivo može zaključiti da su doveli do isporuke opojne droge u količini od 1 do 5 grama, koliko su bile uobičajene količine koje su identificirani, a i neidentificirani kupci nabavljali od optuženog u periodu od 21.05. do 12.06.2012. godine.

Nadalje se bezuspješno u žalbi branitelja pokušava dovesti u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja činjenicom da je, po tvrdnjama branitelja, većina svjedoka saslušanih tijekom glavne rasprave promijenila svoj iskaz poričući da su kupovali opojnu drogu od optuženog G. L., a da su tijekom istrage drugačije izjavili zato što su prisiljavani od djelatnika Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine da priznaju da su opojnu drogu kupovali od optuženog. Ovakve tvrdnje branitelja su dijelom netočne iz razloga što su svjedoci A. C., M. A. i A. G. tijekom svjedočenja u prvostupanjskom postupku potvrdili da su u više navrata kupovali opojnu drogu marihuanu od optuženog, te da su njihove telefonske komunikacije u tom periodu sa optuženim G. L., koje su zabilježene tijekom provođenja posebnih istražnih radnji, uglavnom bile usmjerene na dogovaranje kupnje opojne droge marihuana, koja je u tom periodu uglavnom bila uspješno realizirana. Kada su pak u pitanju svjedoci C. I., D. D., N. L., G. R., R. T., V. R., S. Z. i N. S., koji su na glavnoj raspravi tijekom prvostupanjskog postupka promijenili iskaze koje su dali tijekom istrage u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i u kojim su posvjedočili da su takođe u više navrata od optuženog G. L. kupovali opojnu drogu marihuana i da su se njihovi pozivi na mobilni telefon optuženog u periodu od 21.05. do 12.06.2012. godine uglavnom odnosili na kupovinu opojne droge, valja naglasiti da je prigodom utvrđivanja odlučnih činjenica vezanih uz ovu okolnost prvostupanjski sud opravdano, kao relevantne, prihvatio njihove iskaze koje su dali u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovakav pristup prvostupanjskog suda u potpunosti podržava i ovaj sud, u prvom redu zbog toga što je krajnje neuvjerljiva argumentacija tih svjedoka da su tijekom istrage drugačije svjedočili zbog toga što su u Policiji psihički i fizički maltretirani. Kada im je predložen sadržaj onoga što su izjavili u istrazi svaki od tih svjedoka je ponovio skoro identičnu tvrdnju da su oni tada izjavili ono što su im inspektori prije snimanja sugerirali da kažu, a da presretnute komunikacije sa optuženim nisu bile ostvarivane radi kupovine opojne droge marihuana, nego radi zajedničkog druženja. Na neuvjerljivost ovakvih razloga koje su tijekom prvostupanjskog postupka navodili ovi svjedoci nesumnjivo upućuje i činjenica da se iz presretnutih telefonskih komunikacija u kojima se oni pojavljuju kao kupci opojne droge od optuženog, može zaključiti da je cjelokupan razgovor sa optuženim bio usmjeren na kupnju opojne droge, a sadržaj iskaza koji su oni dali u Policiji, zbog pojedinosti o

kojim su svjedočili, isključuju mogućnost da im je to što su tada izjavili bilo unaprijed pripremljeno od strane djelatnika Policije, pored ostalog i zbog činjenice da ovlaštenim osobama Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine takve pojedinosti naprosto nisu mogle biti poznate. U takvim okolnostima se odluka prvostupanjskog suda da iskaze ovih svjedoka date u istrazi prihvati kao relevantne u potpunosti temelji na pravilnoj primjeni članka 15. i 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U takvom kontekstu se ne mogu prihvatiti tvrdnje branitelja optuženog da se u pogledu presretnutih telefonskih komunikacija optuženog G. L. sa kupcima opojne droge marihuana D. D., A. C., V. R., S. Z., N. L., A. G. i M. A., radi o takozvanim „indicijalnim dokazima“, te da se na njima ne može zasnovati osuđujuća presuda u odnosu na optuženog. Ovo zbog toga što je, bez obzira što su ti razgovori „šifrirani“ i iz njih se prostim jezičkim tumačenjem ne može pouzdano zaključiti što su pozivatelji od optuženog tražili da im donese, sasvim izvjesno da je predmet svih tih komunikacija kupnja opojne droge „marihuana“, jer su to potvrdili naprijed navedeni svjedoci, a prigodom presječene isporuke od 23.05.2012. godine, na temelju činjenice da je optuženi od sebe odbacio 3,518 grama marihuane, pouzdano se moglo zaključiti da je presretnuti razgovor između optuženog i C. I. bio usmjeren isključivo na prodaju upravo te količine opojne droge. Slijedom toga presretnute telefonske komunikacije optuženog u svezi s iskazima svjedoka čija se imena pojavljuju u tim komunikacijama, kao i presječenom isporukom 3,518 grama marihuane od 23.05.2012. godine, predstavlja pouzdan dokaz da je optuženi počinio kaznenopravne radnje koje mu se u izreci prvostupanjske presude stavljaju na teret.

Konačno, iako se žalbom branitelja na to izričito ne ukazuje, neosnovano se žalbom dovodi u pitanje pravilna primjena kaznenog zakona tvrdnjama da se u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2. izreke pobijane presude nikako ne može govoriti o svršenom kaznenom djelu nego o njegovom „nesvršenom pokušaju“, kako to definira branitelj, zbog činjenice da su djelatnici Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine spriječili optuženog u namjeri da proda 3,518 grama opojne droge „marihuana“. Ovakve tvrdnje branitelja nemaju uporišta u zakonskom tekstu iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se za počinjenje ovog kaznenog djela ne zahtijeva da je prigodom nabavke radi prodaje opojne droge u svakom slučaju došlo i do njene isporuke, a sama činjenica da su djelatnici Policije presreli optuženog prije no što je i fizički isporučio 3,518 grama opojne droge marihuana kupcima C. I. i M. A. od 23.05.2012. godine, ne znači da je sveukupna kriminalna aktivnost optuženog opisana u izreci prvostupanjske presude ostala u pokušaju, pa čak niti sam taj čin prodaje, s obzirom da je za postojanje kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim dovoljna i sama nabavka radi prodaje. Stoga je i u tom dijelu žalbu branitelja optuženog valjalo odbiti kao neosnovanu.

Međutim, iako se žalbom na neizravan način na to ukazuje, ovaj sud je ispitujući prvostupanjsku presudu u pogledu eventualne povrede kaznenog zakona na štetu optuženog, u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zaključio da je prvostupanjski sud, unatoč pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pogriješio kada je prihvatio pravnu kvalifikaciju kaznenopravnih radnji, kako ju je u potvrđenoj optužnici naveo Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i optuženog G. L. oglasio krivim zbog produženog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz

članka 232. stavak 1., u svezi s člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, nije upitno da je činjeničnim supstratom izreke prvostupanjske presude obuhvaćen veći broj slučajeva neovlaštene nabavke i stavljanja u promet opojne droge, u vremenskom periodu od 21.05. do 12.06.2012. godine, uključujući i isporuku od 23.05.2012. godine, međutim, kaznenopravne radnje onako kako su one opisane u dispozitivu potvrđene optužnice, odnosno u izreci prvostupanjske presude, nemaju karakter produženog kaznenog djela kako je ono definirano člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Navedenom odredbom je propisano da je produženo kazneno djelo učinjeno onda kada je počinitelj s namjerom učinio više istih ili istovrsnih kaznenih djela koja s obzirom na način počinjenja, njihovu vremensku povezanost i druge stvarne okolnosti koje ih povezuju čine jedinstvenu cjelinu. Dakle, produženo kazneno djelo se sastoji od više istih ili istovrsnih kaznenih djela počinjenih od istog optuženog koje povezuje vremenski kontinuitet i okolnosti njihovog počinjenja. Međutim, zakonsko propisivanje takve „konstrukcije“ samo po sebi ne dovodi u pitanje kaznenopravni identitet svake od radnji koje ulaze u sastav produženog kaznenog djela, naprotiv nije prihvatljivo njihovo sumarno navođenje (u određenom vremenskom periodu), nego je u dispozitivu optužnice, odnosno u izreci prvostupanjske presude, nužno svaku od radnji koja ulazi u sastav produženog kaznenog djela pojedinačno opisati, navodeći sve okolnosti vezane uz datum, mjesto i vrijeme počinjenja svake od tih radnji. Ovo zbog toga što, bez obzira što ulaze u sastav produženog kaznenog djela, svaka od pojedinačnih radnji mora u sebi sadržati obilježja svakog pojedinog kaznenog djela koje ulazi u sastav produženog kaznenog djela, u konkretnom slučaju kaznenog djela Neovlaštene proizvodnje i stavljanja u promet opojne droge iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kada je u pitanju izreka prvostupanjske presude, to nije slučaj, iz razloga što se na temelju kaznenopravnih radnji kako su one opisane u točkama 1. i 2. ne može pouzdano zaključiti u koliko slučajeva je došlo do isporuke opojne droge, tko su konkretni kupci u svakom od tih slučajeva, kao i o kojoj količini opojne droge marihuana se radi i za koji iznos su je pojedini kupci kupovali od optuženog. Pored toga, nejasno je zašto je iz konteksta kaznenopravnih radnji opisanih u točki 1. izreke prvostupanjske presude, koja se sastojala u stavljanju u promet opojne droge većem broju kupaca u vremenskom periodu od 21.05. do 12.06.2012. godine, izvučena kaznenopravna radnja opisana u točki 2. izreke prvostupanjske presude, koja se odnosi na jednu od tih isporuka koja je obavljena unutar inkriminiranog vremenskog perioda, pa bi zbog toga po logici stvari trebala predstavljati integralni dio kaznenopravne radnje opisane u točki 1. izreke prvostupanjske presude. Samim njenim fizičkim izdvajanjem u posebnu kaznenopravnu radnju, radnje kako su one opisane u točkama 1. i 2. izreke prvostupanjske presude, nisu poprimile karakter produženog kaznenog djela, u smislu članka 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, upravo iz razloga što tako opisane svaka od njih zasebno nema elemente kaznenog djela iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što je neophodno da bi konačna pravna kvalifikacija tih kaznenopravnih radnji mogla biti kvalificirana kao produženo kazneno djelo.

U takvim okolnostima je ovaj sud preinačio prvostupanjsku presudu u pogledu pravne kvalifikacije kaznenopravnih radnji za koje je optuženi prvostupanjskom presudom oglašen krivim, a u skladu s tim i u pogledu visine izrečene kazne, tako što je radnje optuženog G. L. zv. „L.“ iz B., pravno kvalificirao kao kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u

promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega ga je temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine. Prigodom odmjeravanja kazne optuženom, ovaj sud je u prvom redu imao u vidu promjenu u pogledu pravne kvalifikacije kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, a potom i sve one okolnosti koje je dužan uzeti u obzir u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a koje je u pobijanoj presudi uzeo u obzir i prvostupanjski sud. Od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog ovaj sud je cijenio njegovu životnu dob i loše materijalne prilike, dok je s druge strane kao otežavajuću okolnost uzeo u obzir da je optuženi do sada četiri puta pravomoćno osuđivan zbog raznovrsnih kaznenih djela, što nesumnjivo upućuje na povećanu kriminogenu sklonost optuženog. Imajući u vidu sve te okolnosti ovaj sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine u potpunosti adekvatna težini kaznenog djela za koje je optuženi ovom presudom oglašen krivim, stupnju njegove krivnje, kao i svim okolnostima počinjenja tog kaznenog djela, te da će se upravo tako izrečenom bezuvjetnom kaznom zatvora u slučaju optuženog Gorana Lakić u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U pogledu odluke prvostupanjskog suda da od optuženog oduzme 2,746 grama opojne droge cannabis sativa L conoplje, te da optuženog zbog loših materijalnih prilika oslobodi plaćanja troškova kaznenog postupka, prvostupanjska presuda je ostala nepromijenjena iz razloga što su navedene odluke pravilne i u svemu zasnovane na odredbi članka 232. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno odredbi članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Zbog svega naprijed izloženog ovaj sud je u skladu s člankom 314. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić